

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-22(3)/15/AgŁ

Warszawa, 24 kwietnia 2015 r.

DECYZJA DIH-1/26/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Grażyny Delury, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „Grażka” Grażyna Delura w Piastowie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. nr PO.46.JH.23.2015.KP (nr akt sprawy: ŻG.8361.25.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 91,47 zł, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 3 i 4 lutego 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH”, w sklepie „Żabka” w Warszawie przy ul. Wawrzyszewskiej 3 lok. U5, należącym do przedsiębiorcy Grażyny Delury, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „Grażka” Grażyna Delura w Piastowie, zakwestionowano sposób oznakowania ośmiu partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 91,47 zł, tj.:

- „Bułki kajzerki” w ilości 30 sztuk,
- „Bułki sznytki” w ilości 20 sztuk,
- „Bułki włoskiej” w ilości 2 sztuk,
- „Bułki wieloziarnistej” w ilości 12 sztuk,

- „Bułki grahamki” w ilości 8 sztuk,
- „Bajgli” w ilości 10 sztuk,
- „Bagietki” czosnkowej” w ilości 2 sztuk,
- „Chleba wolskiego” w ilości 3 sztuk,

z uwagi na brak nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, co było niezgodne z treścią § 19 ust. 1 pkt 2, pkt 3 i pkt 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”. Kontrolowany nie był producentem zakwestionowanych produktów. Na podstawie okazanych dokumentów dostawy ustalono, że produkty te zostały zakupione od dwóch dostawców, tj. Piekarni Sokołowskiej Sp. z o.o., ul. Sokołowska 41, 01-142 Warszawa (dowód dostawy nr 10477/15 z dnia 3 lutego 2015 r.) oraz Piekarni „Bajgle” s.c. Danuta Tokarska, Piotr Tokarski, Słupno, ul. Jana Pawła II 10D, 05-250 Radzymin (dowód dostawy z dnia 2 lutego 2015 r.).

Podczas kontroli zwrócono się do kontrolowanego z prośbą o przekazanie informacji na temat wielkości obrotów za rok 2014.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 4 lutego 2015 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.25.2015), w tym w zestawieniu towarów, zawierającym szczegółowe dane na temat zakwestionowanych produktów, stanowiącym załącznik nr 1 do tego protokołu.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 18 lutego 2015 r. nr PO.46.JH.23.2015.KP, Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Grażynę Delurę, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „Grażka” Grażyna Delura w Piastowie, zwaną dalej „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań, informując przy tym o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, w piśmie tym wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów za rok 2014. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, ani też nie przekazała żądanych informacji.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 17 marca 2015 r. nr PO.46.JH.23.2015.KP (doręczoną stronie w dniu 19 marca 2015 r.), Mazowiecki WIIH wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań.

Pismem z dnia 23 marca 2015 r. (nadanym tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz uchylenie nałożonej na nią kary. W odwołaniu strona podniosła, że do dnia kontroli nie była świadoma, ani też przeszkolona w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań. Jak podkreśliła, brak oznaczeń nie był wynikiem celowego działania, a wynikał jedynie z jej niewiedzy. Zaznaczyła, że prowadzona przez nią działalność gospodarcza funkcjonuje od kwietnia 2014 r. i wcześniej nie miała ona styczności z tego rodzaju działalnością. Dodała, że brakujące oznaczenia zostały uzupełnione niezwłocznie po ich wykryciu przez kontrolujących w taki sposób, że zostały one wystawione w miejscu widocznym i bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu. Strona podniosła także, że zastosowana kara jest dla niej bardzo dużym obciążeniem i jest nieadekwatna do jej zarobków, zważywszy, że dochód, jaki uzyskuje ona z działalności gospodarczej prowadzonej na zasadach agencji oscyluje na poziomie 2 500 zł.

Pismem z dnia 1 kwietnia 2015 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”, bez uszczerbku dla ust. 2-4 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z art. 8 ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację

na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tej informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej „luzem” zostały określone w art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Przepis ten stanowi w ust. 1, że w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c (tj. informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, wymienionych w załączniku II) jest obowiązkowe (lit. a); a przekazanie innych danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 nie jest obowiązkowe, chyba że państwo członkowskie przyjmie przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich tych danych szczegółowych, lub ich elementów (lit. b); a ponadto w ust. 2, że państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania tych danych szczegółowych lub ich elementów, oraz – w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji. Wymagania w tym zakresie zostały określone w § 19 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych. Przepis ten stanowi w ust. 1, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 2);
- wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (pkt 3);
- w przypadku pieczywa dodatkowo m.in. masę jednostkową (pkt 6 lit. a);

a w ust. 2, że informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej,

podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, zakwestionowano sposób oznakowania ośmiu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 91,47 zł, z uwagi na brak nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, co stanowiło naruszenie treści § 19 ust. 1 pkt 2, pkt 3 i pkt 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Wobec powyższego, Mazowiecki WIIH wymierzył w drodze decyzji z dnia 17 marca 2015 r. nr PO.46.JH.23.2015.KP powyższą karę Grażynie Delurze, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „Grażka” Grażyna Delura w Piastowie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu zakwestionowane produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie wniosła zastrzeżeń, co do zasadności uznania przedmiotowych produktów za nieprawidłowo oznakowane, natomiast wyjaśniła, że do dnia kontroli nie była świadoma, ani też przeszkolona w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań. Jak podkreśliła, brak oznaczeń nie był wynikiem celowego działania, a wynikał jedynie z jej niewiedzy. Zaznaczyła, że prowadzona przez nią działalność gospodarcza funkcjonuje od kwietnia 2014 r. i wcześniej nie miała ona styczności z tego rodzaju działalnością. Dodała, że brakujące oznaczenia zostały uzupełnione niezwłocznie po ich wykryciu przez kontrolujących. Strona podniosła także, że zastosowana kara jest dla niej bardzo dużym obciążeniem i jest nieadekwatna do jej zarobków.

Odnosząc się do powyższego, należy zauważyć, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, który wprowadza mechanizm

polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej, podlega karze pieniężnej określonej w tym przepisie. Przepis ten jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc ma on zastosowanie już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Dla ustanowienia tej odpowiedzialności ma zatem znaczenie nie tyle to, w jaki sposób doszło do naruszenia prawa, ale to, czy zostały wprowadzone do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej, w tym także nieprawidłowo oznakowane (por. przykładowe wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. akt II GSK 917/11, z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. akt 2171/11 oraz z dnia 31 października 2014 r. sygn. akt 1304/13).

Należy w tym miejscu wskazać, że pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w którym wprowadzenie na rynek, zgodnie z zawartą w tym przepisie definicją, oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tych przepisów, strona wskazane w decyzji organu pierwszej instancji produkty posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła do obrotu, co skutkowało wymierzeniem jej kary, stosownie do nakazu wynikającego z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Zatem, sam fakt podjęcia przez stronę działań naprawczych polegających na uzupełnieniu brakujących oznaczeń niezwłocznie po ich wykryciu przez kontrolujących, a także wyjaśnienia strony, że brak oznaczeń nie był wynikiem celowego działania, a wynikały jedynie z jej niewiedzy i braku przeszkolenia w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań, zdaniem Prezesa UOKiK nie stanowią podstawy do odstąpienia od wymierzenia jej kary w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi w toku kontroli. Strona jako profesjonalista na rynku miała obowiązek znać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Dodać należy, że obowiązek w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań w miejscu sprzedaży spoczywał wyłącznie na stronie.

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji był uprawniony do wymierzenia stronie kary w granicach określonych przepisem art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, tj. od 500 zł do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej przedmiotowych produktów, która w tym przypadku wynosiła 457,35 zł (5 x 91,47 zł). Dodać należy, że za korzyść majątkową organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął wartość zakwestionowanych produktów, według stanu na dzień kontroli, czyli kwotę 91,47 zł (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11). Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł, która jest najniższą i zarazem najwyższą z możliwych przewidzianych ustawowo.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty

odpowiadające jakości handlowej, a ponadto spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie obowiązków pod względem zapewnienia prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów oferowanych bez opakowań.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, było prawidłowe i zgodne z prawem. Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie nałożonej na nią kary, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kar pieniężnych na gruncie ustawy o jakości handlowej.

Zważywszy, że strona podniosła w odwołaniu, iż zastosowana kara jest dla niej bardzo dużym obciążeniem i jest nieadekwatna do jej zarobków, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przesłanka wielkości obrotów strony za rok rozliczeniowy poprzedzający rok nałożenia kary jest brana pod uwagę przez organ pierwszej instancji przy ustalaniu wysokości kary, zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej (jak wynika z akt sprawy, strona nie udzieliła odpowiedzi na dwukrotnie skierowane do niej wezwanie do przekazania informacji odnośnie wielkości obrotów za rok 2014, zarówno w piśmie z dnia 4 lutego 2015 r. na etapie postępowania kontrolnego, jak i w piśmie z dnia 18 lutego 2015 r. na etapie postępowania administracyjnego), a kwestia jej sytuacji ekonomicznej może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publiczno-prawnej, jaką jest wymierzona kara.

Jak wynika z art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, Mazowiecki WIIH może:

- odroczyć termin płatności podatku (kary pieniężnej) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty (pkt 1);
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji (pkt 2);
- umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną (pkt 3).

Należy zaznaczyć, że kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Grażyna Delura
ul. Dębowa 12 lok. 21
05-806 Pruszków
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a